

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີຫົກສິບ

ຄຳອະທິຖານຂອງດານເຢືອນ ແລະ ຄວາມລັບຂອງອານາຈັກທິເບດ:
ການເປີດເຜີຍສຳລັບວັນສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger
2024-01-24

ໃນບົດທິສິບເຈັດແລະສິບແປດແຫ່ງພຣະນິມິດ
ທຸດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ນຳນິມິດເລື່ອງການພິພາກສາລະບົບສັນຕະປາບາມາຍັງໂຍຮັນ.
ໃນການຈຳແນກການພິພາກສາຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງນາງ
ບັນດາອານາຈັກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້.

ແລະນີຄືສະຕິບັນຍາທິມີບັນຍາ. ຫົວທັງເຈັດນັ້ນແມ່ນພູເຂົາເຈັດລູກ ທິເມຍົງນັ້ນນັ້ງຢູ່ເທິງ.
ແລະມີກະສັດເຈັດອົງ: ຫ້ອງໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ແລະອີກອົງໜຶ່ງກໍ່ມີຢູ່, ແລະອີກອົງໜຶ່ງຍັງບໍ່ທັນມາ;
ແລະເມື່ອລາວມາແລ້ວ, ລາວຈະຕ້ອງຢູ່ພຽງຊົ່ວລະຍະສິ້ນງ. ແລະສັດຮ້າຍທິເຄີຍມີຢູ່ ແລະບັດນີ້ມີນັ້ນ,
ມັນເອງກໍ່ເປັນອົງທິເບດ, ແລະເປັນພວກດຽວກັບທັງເຈັດ, ແລະມຸ່ງໄປສູ່ຄວາມພິນາດ. ພຣະນິມິດ
17:9–11.

ໂຍຮັນໄດ້ຖືກນຳພາທາງຝ່າຍວິນຍານໄປຍັງປີ 1798, ບ່ອນທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຄຳສອນວ່າ
ຫົວທັງເຈັດເທິງສັດຮ້າຍທິເບດຍິ່ງໃສ່ເພນີແຫ່ງສັນຕະປາບານນີ້ ແມ່ນກະສັດເຈັດອົງ.
ກະສັດໜຶ່ງອົງຄືອານາຈັກໜຶ່ງ, ແລະໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີອານາຈັກໜຶ່ງກໍ່ແມ່ນຫົວໜຶ່ງດ້ວຍ. ໃນປີ
1798, ຫ້ອງໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ ແລະອີກໜຶ່ງອານາຈັກກໍ່ກຳລັງປົກຄອງຢູ່ໃນເວລານັ້ນ.
ອານາຈັກທິເຈັດຍັງຢູ່ໃນອະນາຄົດ, ແລະມັນໄດ້ຖືກແທນຄວາມໂດຍກະສັດສິບອົງ. ຈາກນັ້ນ
ໂຍຮັນໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ອານາຈັກທິເບດນັ້ນຄືສັດຮ້າຍແຫ່ງສັນຕະປາບາ, ຊຶ່ງເປັນມາຈາກເຈັດນັ້ນ.
ລະບົບສັນຕະປາບາເປັນອານາຈັກທິຫ້າ, ແລະມັນໄດ້ຮັບບາດແຜເຖິງຕາຍ, ດັ່ງນັ້ນ
ເມື່ອບາດແຜເຖິງຕາຍຂອງມັນໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫຼາຍ ມັນຈຶ່ງກາຍເປັນຫົວທິເບດ ຊຶ່ງເປັນມາຈາກເຈັດ.

ໃນດານເຢືອນບົດທິສອງ ອານາຈັກສີອັນທຳອິດແມ່ນ ບາບີລອນ, ມີດ-ເປີເຊຍ, ກຣີກ ແລະ ໂຣມ.
ອານາຈັກຕາມຕົວອັກສອນທັງສີ່ນັ້ນ ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກຝ່າຍວິນຍານສີອັນດ້ວຍ,
ແລະເມື່ອນຳມາຮ່ວມກັນ ກໍ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນກະສັດແປດອົງ ຫຼື ຫົວທັງຫຼາຍໃນພຣະນິມິດບົດທິສິບເຈັດ,
ເພາະພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງໜຶ່ງເພື່ອສະແດງເຖິງຈຸດຈົບຂອງສິ່ງນັ້ນຢູ່ສະເໝີ. ດານເຢືອນບົດທິສອງ
ແມ່ນການກ່າວເຖິງອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ແລະ
ພຣະນິມິດບົດທິສິບເຈັດແມ່ນຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ດັ່ງນັ້ນທັງສອງຈຶ່ງຕ້ອງສອດຄ່ອງກັນ,
ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງປ່ຽນແປງເລີຍ.

ອານາຈັກທິຫ້າທິເດລົ້ມລົງໃນປີ 1798 ຄືບາບີລອນຝ່າຍວິນຍານ, ຄືສັນຕະປາບາ.
ອານາຈັກທິຫ້າທິກຳລັງຄອງອຳນາດຢູ່ໃນປີ 1798 ແມ່ນອານາຈັກສອງເຂົ້າ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍອານາຈັກສອງເຂົ້າຂອງຊາວເມໂດແລະເປີເຊຍ. ອານາຈັກທິເຈັດ,
ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍກະສັດສິບອົງ, ຜູ້ທີ່ໃນປີ 1798 ຍັງບໍ່ໄດ້ມາ, ແມ່ນລັດຖະບານໂລກດຽວ,
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍກຣີກ, ຄືລັດຖະບານໂລກດຽວຂອງອາເລັກຊານເດີ ມະຫາລາດ. ຫົວທິເບດ,
ຜູ້ທີ່ມາຈາກທັງເຈັດ, ແມ່ນອານາຈັກທິຫ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບບາດແຜເຖິງຕາຍ,
ແຕ່ກໍ່ໄດ້ມີຊີວິດອີກເທື່ອເມື່ອບາດແຜເຖິງຕາຍນັ້ນໄດ້ຖືກຮັກສາ.

ການພິພາກສາຕາໃສ່ເພນີໃຫຍ່ນັ້ນເກີດຂຶ້ນໃນ “ຊົ່ວໂມງ” ຂອງວິກິດການກົດໝາຍວັນອາທິດ, ນັ້ນຄືຊ່ວງເວລາໜຶ່ງທີ່ໄລຍະຕົ້ນດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ ແລະດຳເນີນຕໍ່ໄປຕະຫຼອດປະຫວັດສາດຈົນກວ່າເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຈະສູນສຸດລົງ. ໃນ “ຊົ່ວໂມງ” ນັ້ນ, ຊຶ່ງໃນພຣະທຳດານຕອນໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ “ວັນເວລາຂອງກະສັດເຫຼົ້ານີ້”, ພຣະເຈົ້າຈະສະຖາປະນາອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ໃນ “ຊົ່ວໂມງ” ນັ້ນ ຜົນປາຍລະດູກຳລັງຖືກເທລົງມາ.

“ຜົນປາຍລະດູກຳລັງຈະມາເຖິງເຫຼົ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ສຸດ—ແລ້ວໃນເວລານັ້ນທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບມັນ ເຫມືອນດັ່ງແຕ່ກ່ອນ.”

“ເມື່ອທູດສະຫວັນທັງສີ່ປ້ອຍມື, ພຣະຄຣິດຈະສະຖາປະນາອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະໄດ້ຮັບຜົນປາຍລະດູ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ກຳລັງເຮັດທຸກສິ່ງເທົ່າທີ່ຕົນສາມາດເຮັດໄດ້.” Spalding and Magan, 3.

ການເທລົງມາຂອງຜົນຊ່ວງທ້າຍເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ, ເພາະວ່າມັນສອດຄ່ອງກັບການພິພາກສາ, ແລະການພິພາກສາກໍເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປເຊັ່ນກັນ. ພວກ Millerites ເຂົ້າໃຈວ່າພວກເຂົາກຳລັງດຳລົງຢູ່ໃນຍຸກແຫ່ງຕົ້ນຂອງຮູບເປັນໃນດານຕອນບົດທີສອງ. ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າໂຮມເປັນອານາຈັກຜ່າຍໂລກສຸດທ້າຍ, ແລະພວກເຂົາກໍຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາຍັງຈຳກັດ.

“ໃນສະໄໝຂອງບັນດາກະສັດເຫຼົ້ານີ້” ປາກົດຂຶ້ນຈົ່ງໃນປະຫວັດຂອງອານາຈັກໂຮມ, ແຕ່ມັນບໍ່ແມ່ນປະຫວັດຂອງໂຮມນອກສາສະໜາຄຣິດ ຫຼືໂຮມພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນຕະປາບາ, ມັນເປັນປະຫວັດຂອງໂຮມສະໄໝໃໝ່. ພວກມັນເລີ່ມໄດ້ນຳໂຮມນອກສາສະໜາຄຣິດແລະໂຮມພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນຕະປາບາມາປະຍຸກຕໍ່ເປັນອານາຈັກດຽວກັນ, ແລະໃນການເຮັດດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ນຳຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງຈາກພຣະທຳເອເຊກຽນ ທີ່ກ່ຽວກັບກະສັດອົງສຸດທ້າຍຂອງຢູດາ (ເຊເດກຢາ), ມາສະໜັບສະໜູນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ.

ແລະເຈົ້າ, ເຈົ້ານາຍຜູ້ຊົ່ວຊ້າ ແລະເປັນມົນທົນແຫ່ງອົດສະຣາເອນ, ຜູ້ທີ່ວັນເວລາຂອງເຈົ້າມາເຖິງແລ້ວ, ເມື່ອຄວາມຊົ່ວຊ້າຈະສູນສຸດລົງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ຈົ່ງຖອດມົງກຸດຫົວ ແລະປົດມົງກຸດລາດຊະອານາຈັກອອກເສຍ; ສິ່ງນີ້ຈະບໍ່ເປັນດັ່ງເກົ່າອີກຕໍ່ໄປ: ຈົ່ງຍົກຜູ້ທີ່ຕຳຕ້ອຍຂຶ້ນ ແລະຈົ່ງທຳໃຫ້ຜູ້ທີ່ສົ່ງສົ່ງຕຳລົງ. ເຮົາຈະເພີກຄົນ, ເພີກຄົນ, ເພີກຄົນ ມັນເສຍ; ແລະມັນຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ, ຈົນກວ່າຜູ້ທີ່ມີສິດອັນຊອບທຳເໝາະສົມຈະມາ; ແລະເຮົາຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ. ເອເຊກຽນ 21:25-27.

ນັບແຕ່ເຊເດກຢາເປັນຕົ້ນໄປ ຈະມີອານາຈັກສາມອານາຈັກທີ່ຈະຖືກ “ບີ້ນຄົນ,” ຊຶ່ງຈະນຳໄປສູ່ພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງ “ສົດນັ້ນເປັນຂອງພຣະອົງ” ທີ່ຈະປົກຄອງ. ບາບໂລນ, ມາໂຕ-ເປໂຊຍ ແລະ ກຣີກ ລ້ວນແຕ່ຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມລົງຈົນເຖິງອານາຈັກໂຮມ; ແລະໃນລະຫວ່າງປະຫວັດຂອງອານາຈັກທີ່ສິ້ນນັ້ນ ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາ ແລະສະຖາປະນາອານາຈັກໜຶ່ງຂຶ້ນ. ພຣະອົງໄດ້ກະທຳສິ່ງນັ້ນແທ້ຈິງ.

“ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງນຳພາຊາດໄປສູ່ຄວາມພິນາດຢ່າງວ່ອງໄວນັ້ນ ຜູ້ທີ່ໄດດເດັ່ນທີ່ສຸດຄື ເຊເດກຢາ ກະສັດຂອງພວກເຂົາ. ເພິ່ນໄດ້ປະຖົມຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຢໂຮວາຢ່າງສັ້ນເຊິ່ງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ປະທານຜ່ານບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ, ຫຼັງລົ້ມໜີ້ແຫ່ງຄວາມກະຕັນຍູທິຕິນເປັນໜີ້ແກ່ ເນບູກາດເນັດຊາ, ລະເມດີຄຳສາບານອັນສັກສິດແຫ່ງຄວາມຈິງຮັກພັກດີ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະຕິຍານໃນນາມຂອງພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິສະຣາເອນ; ກະສັດແຫ່ງຢູດາໄດ້ກະບົດຕໍ່ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ, ຕໍ່ຜູ້ພິພິດຊາດຕົນ, ແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງຕົນ. ໃນຄວາມຫຼົງລະເລີງແຫ່ງບັນຍາຂອງຕົນເອງ ເພິ່ນໄດ້ຫັນໄປຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສັດຕູເກົ່າແກ່ແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງອິສະຣາເອນ, “ໂດຍສົ່ງທູດຂອງຕົນໄປຍັງອີຢິບ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຈັດຫາມ້າ ແລະກຳລັງພົນອັນຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ຕົນ.”

“ລາວຈະຈະເລີນຂຶ້ນຫຼື?” ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຖາມເຖິງຜູ້ທີ່ໄດ້ທໍາລະຍົດຕໍ່ຄວາມໄວ້ວາງໃຈອັນສັກສິດທຸກ
ປະການຢ່າງຊົດຊຳເຊັ່ນນັ້ນ; ‘ຜູ້ທີ່ກະທຳການເຊັ່ນນີ້ຈະຫຼົບໜີໄດ້ຫຼື?’
ຫຼືລາວຈະຫັກພັນທະສັນຍາແລ້ວໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນໄດ້ຫຼື? ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ສິ້ນໃດ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, ແນ່ນອນວ່າ
ໃນສະຖານທີ່ທີ່ກະສັດຜູ້ໄດ້ຕັ້ງລາວໃຫ້ເປັນກະສັດພຳນັກຢູ່, ຜູ້ທີ່ລາວໄດ້ດູໝືນຄຳສາບານ
ແລະໄດ້ຫັກພັນທະສັນຍາຂອງຜູ້ນັ້ນ, ຄືກັບຜູ້ນັ້ນໃນທຳມະກາງບາບໂລນ ລາວຈະຕາຍ.
ແມ່ນແຕ່ພາໂຣພອມກອງທັບອັນມີອຳນາດ ແລະກອງພົນອັນໃຫຍ່ຂອງລາວ
ກໍຈະບໍ່ອາດຊ່ວຍລາວໄດ້ໃນສົງຄາມ: ... ເນື່ອງຈາກລາວໄດ້ດູໝືນຄຳສາບານໂດຍການຫັກພັນທະສັນຍາ,
ເມື່ອ, ເບີຢີແມ, ລາວໄດ້ໃຫ້ມືຂອງຕົນແລ້ວ ແລະໄດ້ກະທຳສົງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້, ລາວຈະບໍ່ຫຼົບໜີໄດ້.’
ເອເຊກຽນ 17:15-18.”

“ເຖິງ ‘ເຈົ້າຊາຍຄົນອະທຳຜູ້ວ່າລະເມີດ’ ວັນແຫ່ງການຊຳລະບັນຊາຄັ້ງສຸດທ້າຍໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.
‘ຈົ່ງຖອດຜ້າຄາດສີສະອອກ,’ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະກາດ, ‘ແລະຈົ່ງຍົກມົງກຸດອອກໄປ.’
ຈົນກວ່າພຣະຄຣິດເອງຈະຊົງສະຖາປະນາອານາຈັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ
ຢູ່ດາຈົງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ມີກະສັດອີກ. ‘ເຮົາຈະຄວ້າມັນ, ຄວ້າມັນ, ຄວ້າມັນ,’
ນີ້ແມ່ນພຣະດຳລັດຈາກສະຫວັນກ່ຽວກັບບັນລັງແຫ່ງວົງວານຂອງດາວດິດ; ‘ແລະມັນຈະບໍ່ມີອີກຕໍ່ໄປ
ຈົນກວ່າພຣະອົງຜູ້ມີສິດອັນຊອບທຳໃນມັນຈະມາ; ແລະເຮົາຈະມອບມັນໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ.’ ເອເຊກຽນ
21:25-27.” ຜູ້ພະຍາກອນແລະກະສັດ, 450, 451.

ມື້ນີ້ເຮົາຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງລາວຍັງຈຳກັດ,
ເພາະວ່າອານາຈັກທີ່ພຣະຄຣິດຊົງສະຖາປະນາຂຶ້ນເມື່ອພຣະອົງດຳເນີນຢູ່ທຳມະກາງມະນຸດນັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນອານາຈັກສຸດທ້າຍເທິງໂລກ. ຍັງຈະມີກະສັດອີກສອງພາຍຫຼັງອານາຈັກຂອງໂຣມນອກຮີດ. ແທ້ຈິງແລ້ວ
ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງ “ພຣະຄຸນ” ຂຶ້ນທັກກາງແຂນ,
ແຕ່ອານາຈັກນັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງກະສັດສົບອົງໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບເຈັດ,
ແລະກໍບໍ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາຂອງຜົນປາຍລະດູ,
ອານາຈັກທີ່ພຣະຄຣິດຊົງສະຖາປະນາໃນວັນສຸດທ້າຍນັ້ນ ແມ່ນອານາຈັກແຫ່ງ “ພຣະສິດ” ຂອງພຣະອົງ. ຊຸດເຕີ
ໄວທ໌ໄດ້ກ່າວເຖິງອານາຈັກທັງສອງນີ້ໂດຍກົງ.

ພວກ Millerites ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະຄຣິດໄດ້ສະຖາປະນາອານາຈັກໜຶ່ງໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຂອງອານາຈັກທີ່ສີ
ແລະ ພວກເຂົາກໍຖືກຕ້ອງ ແຕ່ຍັງຈຳກັດຢູ່ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງອານາຈັກທີ່ສີ
ພຣະຄຣິດໄດ້ສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງ “ພຣະຄຸນ,” ແລະ ໃນປະຫວັດສາດຂອງອານາຈັກທີ່ເປດ
ພຣະອົງໄດ້ສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງ “ສະຫງ່າລາສີ” ຂອງພຣະອົງ.
ໃນປະຫວັດສາດເມື່ອພຣະອົງສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງ “ພຣະຄຸນ” ນັ້ນ
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຖືກເທລົງມາໃນວັນ Pentecost. Pentecost
ເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງການເທລົງມາຢ່າງອຸດົມຂອງຜົນປາຍລະດູ
ໃນປະຫວັດສາດທີ່ພຣະອົງສະຖາປະນາອານາຈັກແຫ່ງ “ສະຫງ່າລາສີ” ຂອງພຣະອົງ.

ຂ່າວສານແຫ່ງເພນເຕກອດແມ່ນຂ່າວສານເລື່ອງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງ.
ຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍ, ຢ່າງນ້ອຍກໍໃນບາງສ່ວນ,
ແມ່ນຂ່າວສານເລື່ອງການຟື້ນຄືນໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກ
ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍບົດສະໜາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ວ່າ ອົງທີ່ເປດອັນເກດຈາກເຈັດ,
ຊົງສຳເລັດຄວາມໃນສັດຮ້າຍ, ແລະຍັງໝາຍເຖິງເຂົາສອງອັນຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນອີກດ້ວຍ.
ອານາຈັກທີ່ສີ ແລະ ອານາຈັກທີ່ເປດ ແມ່ນບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດສະຖາປະນາອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ຄຳປະກາດທຳອິດກ່າວກົດໄດ້ປະກາດໃນພະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ຖືກຕ້ອງທຸກປະການ ແລະເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ມັນຊີ້ໄປຫາມັນ ໃນເວລານັ້ນກໍກຳລັງເກີດຂຶ້ນແລ້ວ. "ເວລາໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ, ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ໃກ້ແລ້ວ," ນັ້ນແມ່ນຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອ "ເວລາ" ນັ້ນຄົບກຳນົດ—ຄືທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ Daniel 9 ຊຶ່ງຈະຍາວໄປເຖິງພຣະເມຊີອາ, "ພຣະອົງຜູ້ຖືກເຈົ້າ" —ພຣະຄຣິດໄດ້ຮັບການເຈົ້າດ້ວຍພຣະວິນຍານ ຫຼັງຈາກການຮັບບັບຕົວສະມາຂອງພຣະອົງໂດຍໂຍຮັນໃນແມ່ນ້ຳຍໍແດນ. ແລະ "ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ" ທຳອິດເຂົ້າໄດ້ປະກາດວ່າຢູ່ໃກ້ນັ້ນ ກໍໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໂດຍການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ. ອານາຈັກນັ້ນບໍ່ແມ່ນ ດັ່ງທີ່ພວກເຂົາເຄີຍຖືກສອນໃຫ້ເຊື່ອ ວ່າເປັນຈັກກະພັດແຫ່ງໂລກ. ມັນກໍບໍ່ແມ່ນອານາຈັກອະນາຄົດອັນເປັນອະມະຕະນັ້ນ ຊຶ່ງຈະຖືກສະຖາປະນາເມື່ອ "ອານາຈັກ ແລະອຳນາດປົກຄອງ ແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອານາຈັກທີ່ຢູ່ໃຕ້ຜ້າທັງສິ້ນ ຈະຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພວກວິສຸດຂອງອົງຜູ້ສັງສຸດ;" ອານາຈັກນັ້ນດອນນັ້ນ ທີ່ໃນນັ້ນ "ອຳນາດປົກຄອງທັງປວງຈະຮັບໃຊ້ແລະເຊື່ອຟັງພຣະອົງ." Daniel 7:27. ຕາມທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ສຳນວນ "ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ" ຖືກໃຊ້ເພື່ອຊີ້ເຖິງທັງອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນ ແລະອານາຈັກແຫ່ງພຣະສິດ.

ອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນຖືກນຳສະເໜີໃຫ້ເຫັນໂດຍໂປໂລໃນຈົດໝາຍເຖິງຊາວເຮັບເຮົາ. ຫຼັງຈາກຊີ້ໄປຫາພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງເປັນຄົນກາງຜູ້ຊົງເຕັມໄປດ້ວຍພຣະເມດຕາ ຜູ້ "ຊົງຮ່ວມຮູ້ສຶກໃນຄວາມອ່ອນແອຂອງພວກເຮົາ" ແລ້ວ ອັກຄະສາວົກກ່າວວ່າ: "ດັ່ງນັ້ນ ໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າມາຢ່າງກ້າຫານເຖິງພຣະທີ່ນັ້ນແຫ່ງພຣະຄຸນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ ແລະພົບພຣະຄຸນ." Hebrews 4:15, 16.

ພຣະທີ່ນັ້ນແຫ່ງພຣະຄຸນເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນ; ເພາະການມີຢູ່ຂອງພຣະທີ່ນັ້ນຍ່ອມບົງບອກເຖິງການມີຢູ່ຂອງອານາຈັກ. ໃນຄຳອຸປະມາຫຼາຍປະການຂອງພຣະອົງ ພຣະຄຣິດຊົງໃຊ້ສຳນວນ "ອານາຈັກແຫ່ງສະຫວັນ" ເພື່ອຊີ້ເຖິງພຣະກິດແຫ່ງພຣະຄຸນອັນຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າເທິງຈິດໃຈຂອງມະນຸດ.

"ດັ່ງນັ້ນ ບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຈົງເປັນຕົວແທນແຫ່ງອານາຈັກແຫ່ງລັດສະໝີພາບ; ແລະອານາຈັກນັ້ນກໍໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະດຳລັດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດວ່າ: 'ເມື່ອບຸດແຫ່ງມະນຸດຈະສະເດັດມາໃນລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ແລະບັນດາທຸດສະຫວັນບໍ່ລົງສູ່ທັງປວງຈະມາກັບພຣະອົງ ເມື່ອນັ້ນພຣະອົງຈະປະທັບເທິງບັນລັງແຫ່ງລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ: ແລະຊົນຊາດທັງປວງຈະຖືກຮວບຮວມມາຢູ່ຕາມພຣະອົງ.' Matthew 25:31, 32. ອານາຈັກນັ້ນຍັງເປັນເລື່ອງໃນອະນາຄົດ. ມັນຈະບໍ່ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນຈົນກວ່າການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ."

"ອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນທັນທີຫຼັງຈາກການລົ້ມລົງຂອງມະນຸດ ເມື່ອແຜນການໜຶ່ງສຳລັບການໂຖກູ້ເຊື້ອສາຍທີ່ມີຄວາມຜິດໄດ້ຖືກວາງຂຶ້ນ. ໃນເວລານັ້ນ ອານາຈັກນັ້ນໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນພຣະປະສົງແລະໂດຍພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະໂດຍຄວາມເຊື່ອ ມະນຸດທັງຫຼາຍສາມາດກາຍເປັນພົນລະເມືອງຂອງອານາຈັກນັ້ນໄດ້. ແຕ່ອານາຈັກນັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນຢ່າງແທ້ຈິງຈົນກວ່າພຣະຄຣິດຈະສັນພຣະຊົນ. ແມ່ນແຕ່ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະກິດຂອງພຣະອົງໃນໂລກນີ້ແລ້ວ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດ ຜູ້ຊົງອ່ອນເພຍເນື່ອງຈາກຄວາມດີດ້ານແລະຄວາມອະກະຕັນຍູຂອງມະນຸດ ອາດຈະຖອນພຣະອົງກັບຈາກການຖວາຍບູຊາແຫ່ງການວາຣ໌. ຢູ່ໃນສວນເກັດເຊມາເນ ຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມທຸກໂສກໄດ້ສັນຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ. ແມ່ນແຕ່ໃນເວລານັ້ນ ພຣະອົງກໍອາດຈະຊົງເຊັດເຫຼືອເລືອດອອກຈາກພຣະນະລາດຂອງພຣະອົງ ແລະປະຖົມເຊື້ອສາຍທີ່ມີຄວາມຜິດໃຫ້ພົນາດໄປໃນບາບຊົດຂອງຕົນ. ຖ້າພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ກໍຈະບໍ່ມີການໂຖກູ້ສຳລັບມະນຸດທີ່ຕົກຢູ່ໃນບາບ.

ແຕ່ເມື່ອພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດໄດ້ຊົງຖວາຍພຣະຊີວິດຂອງພຣະອົງ
ແລະດ້ວຍລົມຫາຍໃຈສຸດທ້າຍຊົງຮ້ອງປະກາດວ່າ, 'ສຳເລັດແລ້ວ,'
ເມື່ອນັ້ນການສຳເລັດຕາມແຜນການໄຖ່ກູ້ໄດ້ຖືກຮັບປະກັນ.
ພຣະສັນຍາແຫ່ງຄວາມລອດໄດ້ປະທານແກ່ຄູ່ຊາຍຍິງຜູ້ມີບາບໃນສວນເອເດນໄດ້ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ.
ອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນ ຊຶ່ງກ່ອນນັ້ນດຳລົງຢູ່ໂດຍພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ
ໃນເວລານັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ."

"ດັ່ງນັ້ນ ການສົມທົບຂອງພຣະຄຣິດ—ເຫດການອັນນັ້ນເອງທີ່ພວກສາວົກໄດ້ເບິ່ງວ່າເປັນການທຳລາຍຄວາມຫວັງຂອງຕົນຢ່າງສົມເຊີຍ—ແທ້ຈິງແລ້ວກັບເປັນສິ່ງທີ່ຮັດໃຫ້ຄວາມຫວັງນັ້ນໝົນຄົງຕະຫຼອດໄປ. ເຖິງແມ່ນວ່າມັນໄດ້ນຳຄວາມຜິດຫວັງອັນເຈັບປວດມາສູ່ພວກເຂົາ, ແຕ່ມັນກໍເປັນຈຸດສູງສຸດແຫ່ງຫຼັກຖານວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົານັ້ນຖືກຕ້ອງ. ເຫດການທີ່ໄດ້ຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕຸ້ມໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມສົນຫວັງນັ້ນແຫຼະເປັນເຫດການທີ່ໄດ້ເປີດປະຕູແຫ່ງຄວາມຫວັງໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານຂອງອາດາມທຸກຄົນ, ແລະໃນເຫດການນັ້ນເອງທີ່ຊີວິດໃນອະນາຄົດ ແລະຄວາມສຸກອັນເປັນນິດຂອງຜູ້ສັດຊີທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝໄດ້ຖືກຮວບຮວມໄວ້ເປັນຈຸດກາງ."

"ພຣະປະສົງແຫ່ງພຣະເມດຕາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດ ກຳລັງດຳເນີນໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດຄົບຖ້ວນ ແມ່ນແຕ່ຜ່ານທາງຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກສາວົກ. ແມ່ນວ່າໃຈຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກຊະນະໂດຍພຣະຄຸນ ແລະ ຣິດອຳນາດແຫ່ງຄຳສອນຂອງພຣະອົງ, ຜູ້ຊົງ "ຕັດຄຳເວົ້າຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມະນຸດຄົນໃດເວົ້າເຊັ່ນນັ້ນ," ແຕ່ວ່າໃນຄວາມຮັກອັນບໍ່ລົງສຸດດັ່ງຄຳບໍ່ລົງສຸດທີ່ພວກເຂົາມີຕໍ່ພຣະເຢຊູນັ້ນ ຍັງມີໄວຫະບົນອັນຕຳລຳແຫ່ງຄວາມຈອງຫວັງຜ່າຍໂລກ ແລະ ຄວາມທະເຍີທະຍານເພື່ອຕົນເອງບົນຢູ່ ແມ່ນກະທັ້ງໃນຫ້ອງປັດສະຄາ, ໃນຊົ່ວໂມງອັນສັງຄົມນັ້ນ ເມື່ອພຣະອາຈານຂອງພວກເຂົາກຳລັງກ້າວເຂົ້າສູ່ເງົາແຫ່ງເຄັດເຊມາເນຢູ່ແລ້ວ ກໍຍັງມີ "ການໄຕ້ຖຽງກັນໃນທຳມະກາງພວກເຂົາວ່າ ຜູ້ໃດໃນພວກເຂົາຄວນຈະຖືກນັບວ່າເປັນໃຫຍ່ທີ່ສຸດ." ລູກ 22:24. ສາຍຕາແຫ່ງວິນິດຂອງພວກເຂົາຕຸ້ມໄປດ້ວຍບັນລັງ, ມັງກຸດ, ແລະ ສະຫງ່າຮາສີ, ໃນຂະນະທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົານັ້ນເອງ ແມ່ນຄວາມອັບອາຍ ແລະ ຄວາມທຸກລະທົມແຫ່ງສວນ, ຫໍພິພາກສາ, ແລະ ໄມ້ກາງແຂນແຫ່ງຄານວາຣ໌. ຄວາມຈອງຫວັງໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ, ຄວາມກະຫາຍຫາສະຫງ່າຮາສີຜ່າຍໂລກ, ນັ້ນເອງທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ຍຶດຕິດຢ່າງແນ່ນອນກັບຄຳສອນຜິດແຫ່ງສະໄໝຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໃຫ້ຜ່ານພົ້ນຄຳຕັກເຕືອນຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດໂດຍບໍ່ເຫັນຄຸນຄ່າ ຊຶ່ງໄດ້ສະແດງລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ຊີ້ວັງໜ້າໄປເຖິງຄວາມທຸກທລະມານ ແລະ ຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງ. ແລະ ຄວາມຜິດພາດເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ນຳໄປສູ່ການທົດລອງ—ຮຸນແຮງແຕ່ຈຳເປັນ—ຊຶ່ງໄດ້ຖືກອະນຸຍາດເພື່ອການແກ້ໄຂພວກເຂົາ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກສາວົກໄດ້ເຂົ້າໃຈຜິດຄວາມໝາຍແຫ່ງຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ບໍ່ອາດຕະໜັກເຖິງຄວາມຫວັງຄາດຂອງຕົນ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍໄດ້ປະກາດຄຳເຕືອນທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະທານບຳເໜັດແກ່ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຈະຍົກຍ້ອງການເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຂົາ. ແກ່ພວກເຂົານີ້ເອງ ຈະຖືກມອບໝາຍພາລະກິດໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດອັນສະຫງ່າງາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງພວກເຂົາຜູ້ມີຄົນພຣະຊົນ ໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດທັງປວງ. ການປະສົບການຊຶ່ງສຳລັບພວກເຂົາແລ້ວເບິ່ງເໝືອນຂົນຂົນຢ່າງຫຼາຍນັ້ນ ໄດ້ຖືກອະນຸຍາດກໍເພື່ອຕຽມພວກເຂົາໃຫ້ພ້ອມສຳລັບພາລະກິດນີ້." The Great Controversy, 347, 348.

ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ, "ຈິດໃຈທີ່ມີບັນຍາ" ຄຳນວນ "ເລກຂອງມະນຸດຄົນໜຶ່ງ", ແລະຮັບຮູ້ວ່າ "ມະນຸດຄົນນັ້ນ" ກໍແມ່ນອານາຈັກທີ່ແປດດ້ວຍ, ຊຶ່ງອອກມາຈາກເຈດີອານາຈັກ. "ມະນຸດແຫ່ງບາບ" ເປັນຫົວໜ້າຂອງອານາຈັກທີ່ແປດ ທີ່ປົກຄອງເໜືອບັນດາກະສັດ ແລະພຣະທຳຂອງໂລກ, ຜູ້ທີ່ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈດີໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມດ້ວຍເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຄວາມອັບອາຍແຫ່ງການຂົ່ມເຫັງ, ແລະຜູ້ທີ່ນັ່ງຢູ່ເໜືອນ້ຳຫຼາຍ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ນ້ຳທັງຫຼາຍທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ບ່ອນທີ່ຍິງໂສເພນິນນັ້ນນັ່ງຢູ່ ແມ່ນຊົນຊາດທັງຫຼາຍ, ຝູງຊົນທັງຫຼາຍ, ປະຊາຊາດທັງຫຼາຍ, ແລະພາສາທັງຫຼາຍ." ພຣະນິມິດ 17:15

"ມະນຸດແຫ່ງບາບ" ປົກຄອງເໜືອໂລກທາງການເມືອງ, ທາງການເງິນ, ທາງສາສະໜາ, ແລະທາງພົນລະເຮືອນ, ແລະເໜືອມະນຸດທັງປວງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະເໜືອສັດຮ້າຍ, ແລະເໜືອຮູບຂອງມັນ, ເໜືອເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນ ແລະເໜືອເລກຈຳນວນແຫ່ງນາມຂອງມັນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງໜຶ່ງຄ້າຍຄຸ້ງທະເລແກວ້ທີ່ປົນກັບໄຟ;
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະເໜືອສັດຮ້າຍ, ເໜືອຮູບຂອງມັນ, ເໜືອເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນ,
ແລະເໜືອເລກຈຳນວນແຫ່ງຊື່ຂອງມັນ, ກໍຍິນຢູ່ເທິງທະເລແກວ້ນັ້ນ, ຖືພົ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແລະພວກເຂົາຮ້ອງເພງຂອງໂມເຊ ຜູ້ຮັບໄຊຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເພງຂອງພຣະເມສານ້ອຍ, ກ່າວວ່າ,
ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດທານພາບສູງສຸດ,
ພຣະກົດຈະການຂອງພຣະອົງໃຫຍ່ຫຼວງແລະອັດສະຈັນຍິ່ງ; ບັນດາທາງຂອງພຣະອົງກໍຊອບທຳແລະສັດຈົງ,
ຂ້າແຕ່ກະສັດແຫ່ງບັນດາວິສຸດຊົນ. ພຣະນິມິດ 15:2, 3

ບັນດາຜູ້"ສະຫຼຸດ" ຜູ້ເຂົ້າໃຈ "ການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້"
ເມື່ອພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຖືກເປີດຜະນຶກແລ້ວ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີ "ຄວາມເຂົ້າໃຈ" ແລະ
"ຄິດໄລ່ຈຳນວນຂອງສັດຮ້າຍ: ເພາະວ່າມັນເປັນຈຳນວນຂອງມະນຸດຄົນໜຶ່ງ; ແລະ ຈຳນວນຂອງມັນແມ່ນ
ຫົກຮ້ອຍຫົກສິບຫົກ." "ຄວາມເຂົ້າໃຈ" ນັ້ນເປັນຕົວແທນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນ
ທີ່ກົດຂັ້ນຢູ່ສະເໝີເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງເປີດຜະນຶກຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງມີການກ່າວໄວ້ວ່າ
ພວກເຂົາໄດ້"ຮັບໄຊຊະນະເໜືອ" "ຈຳນວນແຫ່ງນາມຂອງມັນ."

ການໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ແມ່ນການຜ່ານການທົດສອບ, ແລະບັນດາຜູ້ທີ່"ສະຫຼຸດ" ແລະ "ເຂົ້າໃຈ"
ຍ່ອມໄດ້ຮັບໄຊຊະນະທີ່ກຽວພັນກັບເລກ 666, ແລະຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນຍັງລະບຸອີກດ້ວຍວ່າມີອານາຈັກແປດ,
ແລະອານາຈັກທີ່ແປດນັ້ນມາຈາກທັງເຈດີ. "ຄວາມລັບ" ນັ້ນຖືກເປັນພາບແທນຢູ່ໃນດານເືອນ ບົດ 2,
ເພາະຄຳອະທິຖານຂອງດານເືອນແມ່ນເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈ "ຄວາມລັບ." ການເປີດເຜີຍວ່າມີອານາຈັກແປດ,
ແລະອານາຈັກທີ່ແປດນັ້ນມາຈາກທັງເຈດີ, ແລະເລກຂອງອານາຈັກນັ້ນແມ່ນ 666,
ຄືຄວາມລັບທີ່ດານເືອນຖືກພາບແທນວ່າໄດ້ຮັບໂດຍຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານ,
ແລະດານເືອນເປັນພາບແທນຂອງບັນດາຜູ້"ສະຫຼຸດ" ຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ດານເືອນເປັນຕົວແທນຂອງ "ຜູ້ມີບັນຍາ" ໃນວັນສຸດທ້າຍ
ຜູ້ທີ່ຄວາມລັບຂອງດານເືອນບົດທີສອງໄດ້ຖືກເປີດຜະເຜີຍແກ່ເຂົາ, ແລະຄວາມລັບນັ້ນຄືການສຳແດງວ່າ
ການອ້າງອີງສຸດທ້າຍແລະຄັ້ງທຳອິດເຖິງອານາຈັກທັງຫຼາຍໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີນັ້ນ
ຄືວ່າໃນຮູບປັ້ນນັ້ນມີອານາຈັກແປດອານາຈັກ.
ການເປີດເຜີຍນັ້ນຄຳຈຸນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກມັນເລີ່ມຈາກກຽວກັບດານເືອນບົດທີສອງ,
ແຕ່ສ່ອງແສງເຈດີຈຳກວ່າເກົ່າສິບເທົ່າ ເມື່ອມັນຖືກຮັບຮູ້ ຄວາມສຸກໃສຂອງມັນ
ອັນເປັນການສ່ອງສະຫວ່າງຍິ່ງຂຶ້ນສິບເທົ່າ ເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບໜຶ່ງ ຊຶ່ງ "ຜູ້ມີບັນຍາ"
ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະເໜືອມັນ, ເພາະອານາຈັກທີ່ແປດ ຊຶ່ງເປັນຈາກທັງເຈດີນັ້ນ ກໍເປັນອານາຈັກທີ່ຫົກດ້ວຍ
ຊຶ່ງເປັນສະຫະພັນສາມປະການຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະຜູ້ພະຍາກອນເທັດ. ດັ່ງນັ້ນ ມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ

ແລະຜູ້ພະຍາກອນເທັດ ລ້ວນແຕ່ເປັນອານາຈັກທິຫິກ, ແລະເມືອງຮ່ວມກັນແລ້ວກໍເປັນຕົວແທນຂອງ 666.

ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຖືກທົດສອບໂດຍການສຳແດງໃນພຣະທຳດານເືອນບົດທຶສອງ, ແລະລາວໄດ້ສອບຕົກ.

ໃນດານເືອນບົດທຶສອງ, ດານເືອນເປັນຕົວແທນຂອງ "ຜູ້ມີບັນຍາ"

ຜູ້ສອບຜ່ານການທົດສອບເລື່ອງຄວາມລັບຂອງຮູບບົນນັ້ນ.

ເນບູກາດເນັດຊາໃນບົດທຶສາມເປັນຕົວແທນຂອງຄົນອະທຳທຶສອບຕົກໃນການທົດສອບອັນດຽວກັນນັ້ນ.

ເນບູກາດເນັດຊາ, ໃນຖານະກະສັດອົງທຳອິດຂອງອານາຈັກທຳອິດ,

ເປັນຕົວແທນຂອງກະສັດອົງສຸດທ້າຍຂອງອານາຈັກສຸດທ້າຍ. ດັ່ງນັ້ນ ລາວຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງ

"ມະນຸດແຫ່ງບາບ," ມະນຸດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຄຣິສຕະຈັກທັງເຈັດໄດ້ຍຶດຖື.

ມະນຸດໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນວັນທິຫິກ, ແລະດັ່ງນັ້ນ ເລກຫົກຈຶ່ງເປັນເລກຂອງມະນຸດຊາດ.

ເລກຂອງເນບູກາດເນັດຊາແມ່ນຫົກ. ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ສອບຕົກໃນການທົດສອບເລື່ອງເລກ 666,

ແລະເປັນຕົວແທນຂອງຄົນອະທຳໃນວັນສຸດທ້າຍ. ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຂອງມະນຸດແຫ່ງບາບ,

ເລກຂອງລາວແມ່ນຫົກ.

ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ຊົງເຮັດພະຮູບຄຳອົງໜຶ່ງ ສູງຫົກສິບສອກ ແລະ ກວ້າງຫົກສອກ;

ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງມັນໄວ້ໃນທົ່ງດູຣາ ໃນແຂວງບາບີໂລນ. ດານເືອນ 3:1.

ຮູບບົນຄຳນັ້ນສູງຫົກສິບສອກ ແລະກວ້າງຫົກສອກ, ແລະຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍເນບູກາດເນັດຊາ

ຜູ້ຊົງເລກຂອງລາວແມ່ນຫົກ. ຮູບບົນນັ້ນຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໃນການກະບົດຕ່ແສງສະຫວ່າງຂອງຮູບບົນໃນບົດທຶສອງ,

ແລະຄຳພັນລະນາສາມຊັ້ນຂອງຮູບບົນນັ້ນ, ເມື່ອທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າເລກຂອງເນບູກາດເນັດຊາແມ່ນຫົກ,

ກໍເທົ່າກັບຫົກ, ຫົກ, ຫົກ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ຄວາມຄຶດເຖິງການສະຖາປະນາຈັກກະພັດ ແລະລາຊະວົງໜຶ່ງທີ່ຈະດຳລົງຢູ່ຕະຫຼອດໄປ

ໄດ້ດັງດູດໃຈຢ່າງແຮງກຳຕຸ້ນຜູ້ປົກຄອງຜູ້ມີອຳນາດຢູ່ໃຫຍ່

ຜູ້ທີ່ບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງໂລກບໍ່ອາດຍືນຕົນກຳລັງແຂ່ງຂອງພຣະອົງໄດ້.

ດ້ວຍຄວາມຮື້ນື້ອັນເກີດຈາກຄວາມທະເຍີທະຍານອັນໄຮ້ຂອບເຂດ

ແລະຄວາມຈອງຫອງແຫ່ງຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ,

ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າປົກສາກັບບັນດານັກບັນຍາຂອງພຣະອົງວ່າຈະນຳໃຫ້ສົງເສດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ.

ໂດຍໄດ້ລົ້ມພຣະຄຸນອັນນຳພິສູດຢ່າງປະຫລາດຫົກອີງພັນກັບຄວາມຜັນເລື່ອງຮູບບົນໃຫຍ່ນັ້ນ;

ໂດຍໄດ້ລົ້ມອີກດ້ວຍວ່າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງອິດສະຣາເອນ ໂດຍຜ່ານຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ຄື ດານເືອນ

ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຮູບບົນນັ້ນແຈ້ງຊັດ, ແລະວ່າໃນຄວາມເກືອບພັນກັບການຕີຄວາມນີ້

ບັນດາຜູ້ໃຫຍ່ໃນອານາຈັກໄດ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍອັນອັບອາຍ; ໂດຍໄດ້ລົ້ມທຸກສິ່ງໝົດ

ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄວາມປາຖະໜາຂອງພວກຕົນທີ່ຈະສະຖາປະນາອຳນາດ

ແລະຄວາມເປັນໃຫຍ່ສູງສຸດຂອງຕົນເອງ, ກະສັດ

ແລະບັນດາທຶບິກສາແຫ່ງລັດຂອງພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຕົກລົງກັນວ່າ ດ້ວຍທຸກວິທີທາງທົດເປັນໄປໄດ້

ພວກເຂົາຈະພະຍາຍາມຍົກຊູບາບີໂລນໃຫ້ເປັນໃຫຍ່ສູງສຸດ

ແລະເໝາະສົມແກ່ຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີອັນສາກົນ."

"ການເປັນຕົວແທນເຊິ່ງສັນຍະລັກທຶໂດຍນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງແກ່ກະສັດແລະປະຊາຊົນເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສຳລັບບັນດາຊາດແຫ່ງໂລກ,

ບັນດາຈະຖືກນຳໄປໃຊ້ເພື່ອຮັບໃຊ້ແກ່ການເຊີດຊູອຳນາດຂອງມະນຸດ.

ການຕີຄວາມຂອງດານເືອນຈະຖືກປະຕິເສດແລະຖືກລົ້ມເລື້ອຍ;

ຄວາມຈົ່ງຈະຖືກແປຄວາມຜິດແລະນຳໄປໃຊ້ຜິດຈຸດປະສົງ.

ສັນຍະລັກທີ່ສະຫວັນໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ເພື່ອເປີດເຜີຍແກ່ຈິດໃຈຂອງມະນຸດເຖິງເຫດການສຳຄັນໃນອະນາຄົດ,

ຈະຖືກໃຊ້ເພື່ອຂັດຂວາງການແຜ່ຂະຫຍາຍແຫ່ງຄວາມຮູ້ທຳມະຊາດຖະໜາໃຫ້ໂລກໄດ້ຮັບ. ດັ່ງນັ້ນ
ໂດຍຜ່ານແຜນການອັນປະດິດຄົດຂຶ້ນຂອງມະນຸດຜູ້ທະເຍີທະຍານ,
ຊາຕານກໍາລັງພະຍາຍາມຂັດຂວາງພຣະປະສົງອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບມະນຸດຊາດ.
ສັດຕູຂອງມະນຸດຊາດຮູ້ຢູ່ວ່າ
ຄວາມຈິງອັນບໍລິສຸດປາດສະຈາກຄວາມຜິດພາດນັ້ນເປັນລົດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຊ່ວຍໃຫ້ລັອດ;
ແຕ່ເມື່ອມັນຖືກນຳໄປໃຊ້ເພື່ອຍົກຊຸດົນເອງແລະເພື່ອສົ່ງເສີມແຜນການຂອງມະນຸດ,
ມັນກໍກາຍເປັນລົດອຳນາດເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ."

"ຈາກຄັງຊັບອັນອຸດົມສົມບູນຂອງຕົນ ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ໃຫ້ສ້າງຮູບທອງຄຳຂະໜາດໃຫຍ່ອົງໜຶ່ງ
ຊຶ່ງໃນລັກສະນະໂດຍທົ່ວໄປຄ້າຍຄືກັບຮູບນັ້ນທີ່ໄດ້ຖືກເຫັນໃນນິມິດ ເວັນແຕ່ໃນຂໍ້ແຕກຕ່າງປະການດຽວ
ຄວິດຖືກໃຊ້ປະກອບຂຶ້ນເປັນຮູບນັ້ນ.
ຊາວຄານເດຍໄດ້ຄຸ້ນເຄືຍກັບຮູບແທນອັນວິຈິດຕະການຂອງພະຂອງພວກເຂົາຢູ່ແລ້ວກໍຈົ່ງ
ແຕ່ບໍ່ເຄື່ອມຄຶງໃດມາກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະໄດ້ສ້າງສົ່ງໃດທີ່ສົ່ງຜ່າເຜີຍ ແລະ
ສະຫງ່າງາມເທົ່າກັບຮູບບົນອັນສະຫວ່າງໄສນີ້ ຊຶ່ງສູງຫົກສິບສອກ ແລະ ກວ້າງຫົກສອກ.
ແລະກໍບໍ່ແມ່ນເລື່ອງນຳປະຫລາດໃຈອັນໃດ
ທີ່ໃນແຜນດົນຊຶ່ງການນະມັດສະການຮູບເຄົາລົບແຜ່ຫຼາຍຢ່າງທົ່ວໄປນັ້ນ ຮູບອັນງາມສະຫງ່າ ແລະ
ປະເມີນຄ່າບໍ່ໃດໃນທັງດຽວ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງບາບໂລນ ແລະ
ຄວາມໂອອາຂອງມັນພ້ອມທັງອຳນາດຂອງມັນ ຈະຖືກອຸທິດໄວ້ເປັນວັດຖຸແຫ່ງການນະມັດສະການ. ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງໄດ້ຈັດໃຫ້ເປັນໄປຕາມນັ້ນ ແລະ ມີພະລາຊະກຳນົດຖືກປະກາດອອກໄປວ່າ ໃນວັນແຫ່ງການອຸທິດນັ້ນ
ທຸກຄົນຈະຕ້ອງສະແດງຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີສູງສຸດຂອງຕົນຕໍ່ອຳນາດແຫ່ງບາບໂລນ
ໂດຍການກົມລົງຄຳນັບຢູ່ຕໍ່ໜ້າຮູບນັ້ນ." Prophets and Kings, 504, 505.